

• **[Tholstrup.]**

forslag til dårlige love, må den også finde sig i opposition. Arbejdsfred kan være godt, men det kan regeringen kun få, hvis den vil lægge fornuftige lovforslag på bordet, og det har denne regering jo svært ved.

Den ufornuftige lov, vi behandler denne gang, virker varefordyrende og dermed inflationsfremmende. Det er tidligere hævdet, at 80 pct. af den kørsel, der finder sted med personvogne, er nyttekørsel. Jeg kunne her nævne læger, sygeplejersker, jordemødre og dyrlæger, hvis kørsel man belægger med en højere afgift; således at lægebesøg m. v. bliver dyrere. Fejlen er, at denne regering, og det gælder også den tidligere, anser bilkørsel for luksus, og denne regering tror ligesom den forrige, at det er populært at fremsætte lovforslag, som rammer en mindre del af befolkningen. Populære synspunkter — det vil jeg gerne bede det ærede medlem hr. From lægge mærke til — må være synspunkter, som flertallet kan dele, men her drejer det sig om det modsatte; her påstås det fra forskellig side, at bilkørsel er en luksus, og så må det altså være i højeste grad upopulært at hævde, at en sådan luksusskat skal modarbejdes.

Der kommer nu dobbelt så meget ind gennem de forskellige bilskatter, som der bruges til vejformål, til trods for at mindst fire partier her i salen før har hævdet, at der kun må opkræves netop så meget, som kan anvendes til vejformål. Derfor vil jeg gerne stille det spørgsmål til de ærede ordførere for det konservative folkeparti og venstre, om de har forladt dette princip — jeg kan ikke huske, om socialdemokratiet har taget standpunkt hertil. Jeg tror, partiet vil få svært ved at forsvare, at man skal opkræve bilskat til andet formål end selve de nødvendige vejformål. Jeg vil meget gerne have svar på det spørgsmål.

Det vil ikke hjælpe at komme med en forklaring om, at de penge, der indkræves, går til specielle vejfonde, hvorfra de kan tages f. eks. i en periode med arbejdsløshed, idet man kan henvise til, at der er indbetalt så og så mange penge i vejfondene, for disse vejfonde eksisterer kun på papiret. Såvidt mig bekendt er der ikke for pengene købt rentebærende obligationer, som man kan realisere på det tidspunkt, da man vil tage vejfonden i brug. Altså må man straks gøre sig klart, at de penge, der inddrives gennem bilskatterne udover dem, der bruges til vejformål i den øjeblikkelige situation, er en almindelig skat, som går ind i statskassen og bruges der, og derfor findes pengene ikke. Det vil være falsk tale at

sige herfra, at de går ind i fonden, hvorfra de senere kan tages, og derfor er § 3 falsk i sit indhold. Der står, at tillægsafgiften tilfalder vejfonden o. s. v. Det burde siges rent ud, at tillægsafgiften går direkte i statskassen til forskellige formål. Alene denne helt falske paragraf vil være grund nok til at gå mod lovforslaget, men jeg går mod loven som helhed, fordi jeg mener, at staten må finde andre måder at få sine midler ind på. For det første burde den indskrænke sit forbrug og dernæst indkræve de penge, som fremkommer af samfundets vækst, de samfundsskabte værdier, før vi går hen og opkræver skatter af denne art.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg takker for den tilslutning, der er givet lovforslaget af et flertal af de ærede ordførere.

Jeg skal ikke gøre nærmere bemærkninger til det ærede medlem hr. Tholstrup, men kun sige, at hvad der står i lovforslaget om henlæggelse til vejfonden, naturligvis er rigtigt. Der er ikke tale om noget, der er falsk i denne forbindelse.

Om enkelthederne skal jeg kun sige, at spørgsmålet om turistbiler er regeringen villig til at tage med i overvejelserne af eventuelle ændringer af lovforslaget. Iøvrigt skal jeg ikke gå nærmere ind på enkeltheder. Jeg formoder, at dette forslag i realiteten vil gå ind i de samlede drøftelser, vi har om skattepolitikken i disse dage.

Tholstrup: Det er jo karakteristisk for behandlingen af en lov som denne, at man straks begynder at tale om, at nu skal der foretages lettelser på forskellige punkter, fordi man opdager, at loven rammer vilkårligt og på visse steder gør ondt. Var det ikke bedre at undgå den slags love fremfor bagefter at lave ændringsforslag til dem?

Med hensyn til § 3 må jeg fastholde, at den er falsk i sit indhold, for disse penge går muligvis til en vejfond. . . (*Kristen Amby:* Ikke muligvis, de går til en vejfond!) . . . Jeg tager imod denne afbrydelse: de går til en vejfond, men de kan ikke fås ud af vejfonden igen, uden at der opkræves nye skatter til den tid, medmindre man vil pumpe penge ud, og så bliver de inflationsgivende. Vi må høre herfra, om den højt-ærede finansminister vil lave en inflationsgivende udpumpning, eller om det er rigtigt, at pengene forsvinder i statskassen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.